

[Drachmann.]

Mindretalsbetænkning. Vi ser med Skepsis paa Sagen, og de Resultater, som foreligger, er jo ikke særlig opmuntrende. Medens andre Lande, saaledes som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ogsaa nævnte det, og som det ligeledes staaer anført i Betænkningen og Bemærkningerne, i Sandhed ikke har holdt sig tilbage med Hensyn til at iværksætte Toldforhøjelser og i det hele taget lægge deres Toldsystemer om, som det passede dem og passede i deres delvis alvorlige indrepolitiske Situationer, for alle disse Lande har jo gennemgaaet saare alvorlige Kriser — jeg henviser f. Eks. blot til Holland og Belgien —, saa er vi bange for, at vor Dispositionsfrihed til sin Tid vil kunne blive hemmet just af de Aftaler og af de moralske Forpligtelser, der følger med disse Konventioner og Arrangementer. Vi har altid været meget fintfølede over for Ønsker fra Udlandet. Jeg tør sige, det har ikke været gensidigt. Vi plejer at trække det korteste Straa, og Resultaterne har været derefter. Hvis det endnu ikke er gaaet op for dette høje Ting og for den store Offentlighed, henviser jeg endnu en Gang til den vidunderlige Oversigt, hvor „negativt“ og „negativt“ som Resultatet er det alt overvejende. Derfor er vi bange for, at denne Konvention, naar det kommer til Stykket, og det gælder os, idet vi skal enten gaa til en Afløsning af Valutacentralen eller af andre Grunde maa gaa i Gang med det, som engang maa tages op, nemlig en virkelig gennemgribende Toldrevision, da skal være en Hemsko og en Hemning for os. Dette frygter vi, og vi har givet Udtryk for vor Bekymring i Betænkningen. Vi skal imidlertid ikke modsætte os selve Konventionen og Arrangementet. Vi vil ikke, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og Partiet Venstre, først reducere det hele til ingenting, kritisere det sønder og sammen, og saa ende med det noget overraskende, at stemme for. Vi indtager det mere logiske Standpunkt at undlade at stemme, hvormed vi overlader Ansvaret, det fulde Ansvar til Regeringen, og samtidig ligger der deri en Anerkendelse af, at vi ikke er Modstandere, men tværtimod selvfølgelig sympatisk stemte over for alle Bestræbelser paa en virkelig økonomisk Tilnærmelse mellem Landene, ogsaa til Fordel for Danmarks Økonomi. Vi tror, at denne Konvention, dette Arrangement for Danmarks Vedkommende, vil kunne betyde i alt Fald noget, i alt Fald noget mere, end det nu gør, i Hænderne paa en kraftig og handledygtig Regering. Vi mener jo ikke, at vi har en saadan i Øje-

blikket, men vi vil altsaa indtage den Stilling at undlade at stemme, saa maa Ansvaret falde paa andre Sider for den Risiko og de Ulemper, der maa følge af denne Konvention.

Med Hensyn til den anden foreliggende Sag, Toldarrangementet med Holland, fremhæver jeg endnu en Gang, hvad jeg sagde ved første Behandling, at den viser i mange Retninger Vejen frem. Den viser, hvad der kan opnaas, naar man har — det var nærmest ved et Tilfælde, vi havde det i Orden —, naar man har sit Toldsystem i Orden og kan bruge det, bl. a. ogsaa til Udvekslinger, til Forbedringer i handelspolitisk Henseende. Vi ser med Sympati paa den danske Løgproduktion. Den Skade, der eventuelt vil tilføjes den — og jeg er bange for, at der kommer en Del Ulemper —, kan vi imidlertid ikke forhindre, thi den følger automatisk af den administrativt gennemførte Tildeling af Valutaattester til Import af hollandske Løg. Det, vi vil være med til, det, der henvender sig til selve Lovgivningen, er selve Bindingen af Toldsatsen for Løg mod til Gengæld at faa en ret betydelig, forhaabentlig for Prisen afgørende, mærkbar Eksport til Holland. Jeg henviser endnu en Gang til, at der i denne lille tilsyneladende beskedne Traktat ligger værdifulde Fingerpeg om de Veje, der burde følges, et System, en Kombination af Kontingentering og toldpolitiske Manøvrer, Aktionsdygtighed, men denne kan kun vindes i et Land, der ikke er bange for at behandle sin Toldpolitik baade med Aktivitet og Elasticitet. Ingen af disse Dele har i Sandhed hidtil præget Danmark i synderlig Grad.

Medens jeg altsaa anbefaler at undlade at stemme for Oslo-Konventionen og Haager-Arrangementet, vil jeg anbefale, at man ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, stemmer for Toldoverenskomsten med Holland.

Rager: Jeg kan ikke undlade at udtale min Glæde over, at Ordet paa min Anmodning er blevet mig tildelt paa det Tidspunkt, hvor jeg efter Forretningsordenen og Forhandlingssædvane kunde vente det

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at de Udtalelser, der nu fremsattes, var en Kritik af Ledelsen af Tingets Forhandlinger, og jeg maa afvise en saadan.

Rager: Jeg skal til selve de Forslag, der foreligger her, sige, at de eventuelt nødvendige Modbemærkninger til de to